

Nějak bylo, nějak bude...

A bude hůř

Punk, potažmo punk rock má mnoho odnoží a směrů. Fúzuje často s jinými styly, jako je třeba hard core či heavy metal nebo ska music. Na naší scéně najdeme band, křížící útočné punkové výpady s klasickým undergroundem dob totalitních. Hájemství underpunkáčů A bude hůř odkrývá jejich vokalista Vašek „Kapr“ Kaprhál.

TEXT & FOTO JAN ŠÍDA

Styl označujete jako under punk. Má to nějaký význam, nebo je to jen originální sousloví?

To vymysleli kolegové ze skupiny Sex Deviants na jednom našem křtu. Chodili po kámoších a říkali „voééé, počkej až budou hrát ABH, to je under punk“. Nám se ta charakteristika moc líbila. Navíc naprosto vystihla styl, který hrajem. Zpočátku byla naše muzika hodně underground.

S punkovou komunitou jste asi neměli nic moc do činění...?

Člověče, nikdy. Naopak jsme vytvořili takovou úžasnou vlastní komunitu s lidmi z okolních vesnic Dobříšska, a taky z Prahy. Protože kytarista Helmut byl z Barrandova a přitáhnul spoustu týpků. Třeba PPPP (Pivní parta Pepy Pijavky), nebo Munka Sostali. Dokonce jsme vydávali

časopis pro fanoušky ABH a ostatní lidi, pojmenovaný trefně Hyena. Myslím, že to byla taková komunita sama pro sebe.

ZÁMINKA PRO POPIJENÍ

Vznikli jste v roce 1992, ale první použitelné demo vzniklo až po pěti letech, proč tak pozdě? Ty vole, to bylo strašně těžký. Problém tkvěl už jenom v sehnání nějakých nástrojů a aparátu pro hudební výkon. Ani studio nebylo tak dostupný jako dnes. I když by stačil možná mixák a z toho to stáhnout, jenže i to pro nás bylo neuskutečnitelný. Nebyly prachy, čas a ani chuť, nebo motivace. No Future!

Velebení alkoholu je klasická image, nebo jste opravdu parta alkoholiků, která hraním jen maskuje svou pravou vášeň?

No, stačí si nás poslechnout. Bylo to odjakživa podle hesla „No Future, a bude hůř“. Nejdřív přišel ten chlast, pak to bylo tak, že se u toho dalo chlastat, pak jsme zjistili, že se za to dá chlastat, a v posledních letech zjišťujeme, že se dá docela slušně hrát a potom dobře zachlastat. Ale prvotní záminka je mít kapelu, aby si mohli její členové jezdit popíjet.

Je název kapely inspirován jen tou Pelcovou knihou, nebo má i jiný význam?

Jo, to bylo přesně tak. Hráli jsme po hospodě na španělku Visáče, Sestry, Garáž. Já pak přinesl nějaký rádoby básničky, takže došlo i na vlastní věci. Po přečtení knihy jsme se dali, jako asi každý, koho znám, do čtrnáctidenního lihový kómatu a přišlo nám, že je vlastně strašně lehké založit kapelu. Na čarodějnice v opileckém rauši jsme ji pak slavnostně založili. No, a hr

PUNK'S NOT DEAD CZ

8. května proběhl první koncert. Název byl nasnadě právě podle té knihy.

Je pravda, že vaše album *Basket* vzniklo původně jako soundtrack k filmu?

Když měla kniha vyjít jako komiks, napadlo nás, že by bylo strašně vtipný to nějak podpořit. Připadalo nám zajímavý udělat soundtrack ke knize, nikoli k filmu. A navíc to byla jediná schůdná cesta, kdy byl někdo ochoten dát nám nějaký prachy na nahrání prvního CD. Zdůrazňuji termín „nějaký“. Potom jsme si to zaplatili stejně celý sami.

KRASNÝ DEBUT

Kromě Jana Pelce je vaší zásadní postavou i manažer Lubor Maťa. Na funkci manažera jste ho ukecali, nebo si vás našel on sám?

V POSLEDNÍCH LETECH ZJIŠŤUJEME, ŽE SE DÁ DOCELA SLUŠNĚ HRÁT A POTOM DOBŘE ZACHLASTAT.

Toho vybral právě Honza Pelc. Řekl mi „Jestli ABH nebudou na tvém festivalu Zelený tulipán, už u tebe nevydám ani hlásku.“ Nebyli. Ale pak se mu to nějak rozleželo, tak nás nakonec vzal. To bylo někde v Řevnicích v amfiteátru. No, a po prvním extempore, kdy kapela už ve 12 hodin poledního času dokázala, že s alkoholem pro ni není nic problém, neboť má na pódiu i vlastní sud a během hraní doplňuje pravidelně tekutiny, protože to slunce přišerně praží, bylo Luborovi jasné, že s touhle kapelou by se dalo leccos vypít a někam se podívat. No, a tak se i stalo. Vystoupení taky proběhlo bez kytaristy Helmuta, který se tak vykropil, že prostě nešel vzbudit. Když jsme po druhý hodině postávali u stánku, tak za námi přišel, že se mu zastavily ty jeho drahý hodinky někdy po druhé v noci, a kolik že je hodin, že už by šel hrát, aby se zase nezbořil. Navíc bubeník Vrták asi dvakrát během hraní odešel močit za pódium, čehož jsme si vůbec nevšimli, protože on někdy třeba přestal hrát v půli, neboť mu spadly paličky. No řekněte, nebyl tohle krásný debut?!

Co pro vás vlastně dělá?

První CD vlastně bylo vydané u něj, takže nás postrčil dost dopředu. Pravdou je, že nebyť Lubora, tak jsme si nezahráli na Trutnově, Antifestu, s Plastikama atd. Jen ty Visáči nám furt scházejí. Ale co pro nás dělá, to se mne neptej. Počkej. Vybráš prachy od pořadatelů, ale to říkal basák Bouše, tak to mám z druhý ruky.

Hudba na poslední desce punková je, texty moc už ne, proč?

To už je takovej náš styl. Bejt na dně, ale pořád koukat vzhůru, znáš to!? Trošku politiky už muselo bejt, dával jsem si bacha, abychom se do toho nesrali, bohužel už nás nasrali, a tak to taky zaznělo. Jen se divím, že si necháme tak dlouho srát na hlavu... Je to fakt smutný až k pláči, ale co ti zbývá než se tomu smát?!

Jak texty vznikají, je někdo výhradní autor, nebo je to kolektivní dílo?

Různě. Něco napíšu jako básničku, aňto jsem mizernej básník, ale nikdo mi to neřekne, tak to používáme jako texty. Něco je psaný jaksí prvoplánově jako text, většinou kluci začnou hrát a já něco na místě vymyslím. Je to takový spontánní, a pak to bejvá song jako kráva.

Kdysi jste mívali i klávesy, jak jste k nim přišli?

Původně měla kapela hrát takovej irskej pivní sound s houslema. Jenže housle nebyly a volnej byl naopak klávesák. Housle nebo klávesy, to není tak velkej rozdíl, řekli jsme si a koupili mu pár piv. Ovšem po nahrání CD bylo jasné, že tomu tak není. Tak jsme mu zase koupili pár piv.

KLACKY V ŘITI

Vaší scénou je Vagon, hrajete i mimo Prahu, jak často?

Jak dovolí práce a rodiny. Žít se tím nedá, ale je to dobrej relax a to je asi to, co nás baví nejvíc. Moc si nelámeme hlavu, co a jak hrajeme, hlavně ať je to spontánní. Vagon je fajn, tam se vždycky těšíme. Tam padají všechny zábrany.

Hrajete i na punkových akcích typu Pod parou, Antifest? Co na vaší tvorbu říkají ortodoxisti? Androši nás neberou, protože nejsme klasický underground. Hrajeme asi moc nahlas a málo

VÍTE, ŽE... ?

...skupina v roce 2005 složila pro filmový festival v Jihlavě jeho zničku? Skladbu Panika Song najdete na aktuálním albu coby bonus

...kytarista David Strnad hraje v autorských filmech J. Pelce a A. S. Kostice Padlý anděl, respektive Poslední kour

...ABH vystupují také jako unplugged band. Část skla deb je upravená a část skladeb je vytvořena pouze pro tento projekt, který bude fungovat pod názvem Instant Fishermans Made by ABH

SOUČASNÁ SESTAVA

Václav Kaprhál – vokál
David Strnad – kytara, vokál
Radek Bouška – baskytara, vokál
David Pospíšil – bicí

DISKOGRFIE

Lipence (CD demo 1997)
Bohnice (CD demo 1998)
Kopry (CD demo 1999)
Basket (CD 2001)
Vovar mezi uschima (CD 2003)
Velitel je žena (CD 2006)
Kdo chce zapalovat, musí sam hořet (CD 2009)

psychedelicky. Pro oldschoolový punkery jsme samozřejmě něco, co s nimi nekonvenuje. Fanošky asi bere to No Future a my to tak nějak bereme taky. Jseš tady a teď a je potřeba, aby o tobě věděli, a že s nima nesouhlasíš, že si s tebou nemůžou dělat, co chtějí. Moc to neřešíme, hrajeme to, jak cítíme, a je vidět, že CD od CD se ty pocity liší, což je dobře, to je vývoj.

PŘEZIJEME VSECHNO

Zdůrazňujete, že vás OSA a podobně obskurní organizace nezastupují. Důvod?

Máš kapelu, která dělá svoje věci, a ty musíš deset dní před koncertem nahlásit, že je hraješ a že nehraješ nic převzatého. Když to neuděláš, dostaneš pokutu. Co je to za komoušský nařízení a systém?! Žijeme v hodně pokrouceným systému, ve kterým každý krouť čudlíkem na všechny strany, aby stejně vždycky naladil „Radio Jerevan“. Do fiti. Kdo chce, ať se sdrzuje, ať se OSí. To za chvíli může přijít další prase, který si je rovnější, a říct: kdo nenahlásí, že není v naší partaji, zaplatí příspěvek jako každý řadový člen. Fuj!!!

K vypalování desek se, počítám, stavíte tedy kladně, je to tak?

Každýho věc. Naše desky jsou ke stažení na našem webu, nedáváme tam pouze aktuální, a tu si lze stejně stáhnout kdekoli jinde. Tudíž je na každým, zda si koupí starou desku origo i s bookletem za 150, nebo novou za 200, a má radost, že má originál, mnohdy i podepsaný, a že podpořil kapelu, která za utržený prachy nahraje další placku.

Poslední otázka - kdy teda už konečně bude hůř?

Podívej se kolem a odpovězme si každý sám za sebe. Už pochybuji, že mi nikdo větší díru do zadku neudělá, když mi tam rvou furt větší a větší klacky. Ale aby to nebylo na závěr takový pesimistický: nějak bylo, nějak bude. ■

